ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ನಾಮೋಶಿ (ಗುಲ್ಬರ್ಗ).-ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿ ಮೊದಲು ಪಿಜಿಯನ್ ಹೋಲ್‌ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—That is a different matter and I will look into it. To say that Supplementary Demands will come to-day is a surprise is not correct.

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—It was mentioned on 4th and everybody knows that it will be taken up to-day.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Deputy Minister for Minor Irrigation).-Sir, on behalf of the Public Works Minister, I beg to lay on the Table of the House :

> "Notification No. PWD 13 MNR 61, dated 26th March 1962 (Contribution to be paid by every holder of land in the benefitted area of the Narasambudhi Tank in Nanjangud Taluk) as required under sub-section (2) of Section 30-C of the Mysore Irrigation Act, 1932."

Mr. SPEAKER.—(Addressing Sri Gopala Gowda) I am told that the agenda put up for to-day, was put at 4 o' clock yesterday in the pigeon-holes.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳು ಏಕೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು ?

Mr. SPEAKER.—I will just mention it. I find that there is a programme which has been issued mentioning the Voting of Demands for Supplementary and Additional Grants. The revised list which has been put is one more. So far as Supplementary Demands are concerned, this has been put, I am told, at 4 o' clock yesterday in the pigeon-hole and the revised programme has been put in the pigeon-holes to-day. I do not know whether it is correct or not. I will look into it.

I am not talking of revised programme. I want to know from the Hon'ble Members: Do they want me to understand that these Supplementary Demands alone were not put there yesterday ?

HON'BLE MEMBERS.—No.

SUPPLEMENTARY AND ADDITIONAL DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1962-63 (FIRST INSTALMENT)

Sri R. M. PATIL (Minister for Home).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :—

> " That a further sum not exceeding Rs. 5,50, 000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1963, in respect of 'Police'. "

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

> "That a further sum not exceeding Rs. 5, 50, 000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1963, in respect of 'police'. "

All the Demands, *viz.*, Demand Nos. 13, 16, 17, 20, 22, 24, 25, 30, 31, 38, 39, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51 and 54 can be taken as having been moved and they are open for discussion.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗ ಚೀಣೀಯರ ಆಕ್ರಮಣ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಒಂದು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೀಣೀ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇಶವನ್ನೇ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಂದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ 4 ಕೋಟಿ 57 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೀಣೀಯರ ಆಕ್ರಮಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ತಂದಿಲ್ಲ, ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚೀಣಾ ಆಕ್ರಮಣ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಸಾರಿದ ಮೇಲೆ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರಿದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಯಾವ ಬಾಬನ್ನು ಕೂಡ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಕಾನಮಿ ಮೆಜರ್ಸ್, ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದು ಸಾರುತ್ತಾ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 4½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಚೀಣೀಯರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಆಕ್ರಮಣದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. 4½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತಿಗೂ ಕೃತಿಗೂ ಕೂಡ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು, ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಾಫರ್ಸ್ ಕಂಟಿನ್ ಜೆನ್ಸಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಸುಮಾರು 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತು ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ನಂಬೋಣ. ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ಇವರು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೇನೋ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹಣ ಇದೆಯೇ? ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಮೊದಲು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುನ್ನ ಸೂಚನೆಯ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಆವೊತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆವೊತ್ತು ಕೂಡ ಈ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಿಯೋಜಿತವಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಾಕಚಕ್ಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರುವ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಏನಿದೆ ಇದು ಬಹಳ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದೊಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕು ಆದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ದೇಶ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯುದ್ಧದ ನೆರವಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸು ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 5ಲಕ್ಷ 50ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. "Item number (2) ರಲ್ಲಿ heavy use of vehicles on acount of prohibition raids" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು, ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮತ್ತೆ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ, ಒಂದು ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸೂ ಕೂಡ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಡುಕರ ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಮುರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಣ ಪ್ರತಾಪ ಏತಕ್ಕೆ? ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೈಬಿಡಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ದೃಢ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಪಾನನಿರೋಧ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಖನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ಷೇಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಂತೆಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ, ಹಣ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ.........

Sri SANJEEVANATH AIKALA (Suratkal).— On a point of order. Is it possible to have a conference at one end of the Hall. There are three or four persons standing and talking. They are disturbing.

Mr. SPEAKER.—No conferences are allowed. I cannot prohibit members rom talking. But they cannot disturb. No member should disturb another inside the House.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.— ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 15 ಮತ್ತು 17 ಎರಡರಲ್ಲೂ ನೋಡಬಹುದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಸುಹಾಕಿ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಸೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಣ

ವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇಂಥಾದ್ದು ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಏಳೆಂಟು ಇವೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಏಕೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ? ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಕೋರ್ಟಿನ ವರೆಗೂ ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪು. ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 17ರಲ್ಲಿ ಟೋಕನ್ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಏನೂ ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮೊಗುಮ್ಮಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಇದು.

Mr. SPEAKER.— Addressing Sri Sivappa, That is a token. There are funds which will be re-appropriated. This is a new service.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—I agree with you ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಟೋಕನ್ ಅಂತ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ We are undergoing a national crisis. We have first to resolve that and se austere and economy measures should be adopted. ಇದು ಸಕಾಲವೇ, ಇಂಥಾ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟು ಕೇಳುವುದು ? 100 ರೂಪಾಯಿ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳಿ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ತಪ್ಪು. ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಇರುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ new service create ಮಾಡಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 49ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. 48ರಲ್ಲಿ establishment of Regional Training College ಅಂತ ಇದೆ. 49ರಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾರ್ಚಿ 30 ರೊಳಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ವರ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನವಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷದ 72 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟರು ? ಇದು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಛತ್ರವೇ ? ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವೇ ? 1 ಲಕ್ಷದ 72 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಚಿ 31ರ ಒಳಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ದಿವಸ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾರೋ ಕೆಲವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಹಣ ಬಳಸಲು ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಇಂಥಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಏಕಕಂಠದಿಂದ, ಏಕವಾಣಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಸರ್ವಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ದೇಶದ ಒಂದು ಸಂಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲರ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಇನ್ನು ಹಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 20ರಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ nets ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—That is boat building loan.

Sri S. SIVAPPA.—Even for finishing nets, hooks, etc. "Additional sums are required to complete the target of 28 boats for supply to the 80 fishermen...........the construction of these boats on subsidy *cum* loan basis. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಾದರೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಬೇಕಿಲ್ಲದವರಾದರೆ ಲೋನು ಇದು ಬಹಳ ಮೋಗಮ್ಮಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಫಿಷರೀ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ ಹೊಸದಲ್ಲ 3 ಅಥವಾ 5 ವರ್ಷದ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಫಿಷರೀ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೇಳತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿತ್ತು ? ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—If the Centre gives loan ?

Sri S. SIVAPPA.—Sir, the whole economy of our State is an integrated budget, because the Central and State grants are all integrated. But in the Plan it is provided that Centre gives so much. Expecting that, they should provide in the Budget. Usually, the Central grants come in the middle of the year. That they should anticipate well in advance. Therefore, I say that these people have no sense of planning. This is haphazard. In planning, there should be a system and method of budgetting. Otherwise, there will be confusion. ಫಿಷರೀಸ್‌ಗೂ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಸಿಸ್ಟಮ್ಯಾಟಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೋರ್ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿದ

(SRI S. SIVAPPA)

ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಉದಾಸೀನದಿಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಇರಲಿ, ಬಹಳ ದಿವಸ ಹೀಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

24ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ 72, 68, 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿಗೆ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲು ಇದಕ್ಕೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಅದು ಸಾಲದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಅಂದರೆ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಈ ದಿವಸ ಕೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲೇನು ಗುರಿಯಿತ್ತೋ ಅದರ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ? ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು 10 ಕೋಟಿ ಒದಗಿಸಿ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, 20 ಲಕ್ಷ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಪ್ಪಬಹುದು ಅದುಬಿಟ್ಟು ಒರಿಜಿನಲ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೂರರಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯೇನು ಎಂದು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ರೀತಿ ನೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ 60 ಲಕ್ಷ ಏಕೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಫ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಇದು ವಿಷಾದಕರವಾದುದು. ಈ ಬೋರ್ಡಿಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಮಾರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಚೆಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಲಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡದೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೊಗಸುಗಾರ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿರುವ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್ ಎಂಪೋರಿಯಂಗಾಗಿ 9,08,100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿಗೆ 3,60,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ. ಷೋರೂಂ ಮಾಡಲು, ಇಂಥ ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆ ದರಿಸಿದ ಹೆಂಗಸರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅದರ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಎಂಪೋರಿಯಂ ಮುಚ್ಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಾಗ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಾವು ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಅದಾದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಸ್ತುಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್, ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಮ್ ಮುಂತಾದ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಅರೇಂಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಯಾವ ವೇತನವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರೆಮ್ಯೂನರೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್ ಎಂಪೋರಿಯಂಗೆ ಹೋಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೇಳಿರುವ ಹಣ ಷೋರೂಂ ಮಾಡಿ ವೃಥಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳ ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಲಯಬಲಿಟಿ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ (ಹಣಕಾಸಿನ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಚರ್ಚೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾನ್‌ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಬೇರೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗತಾನೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಿಜವಾಯಿತು. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪುನಃ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಹಣ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇದರ ಮೆರಿಟ್ ಏನು, ಇದನ್ನು ಯಾವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ ನಾವು ಒಂದು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವಾಗ ಇಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ಈಗ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ. ಈಗಿನ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ಬಂಡವಾಳ ಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈರೀತಿ ಬಹಳ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದೆಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತರು ಮತ್ತು ಜನರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಏಕೆ ಹಾಕುವುದು ? ಅಂಥ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ಇಂಥ ವಿಚಾ

ರಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವಾಗ ಎರಡು ಸಾರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಮಿತವ್ಯಯ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಿಟ್ರೆಂಚ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿವಿಜನ್‍ಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಲ್‍ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಿಬ್ಬನಹಳ್ಳಿ-ಹುಲಿಯೂರು-ಯಳಂದೂರು ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಬಾಣಸಂದ್ರ-ಹಾಸನ-ಮಂಗಳೂರು ರಸ್ತೆಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ Special ore roads circle ಎಂದು ಒಂದು ಸರ್ಕಲ್ಲನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಡಿವಿಜನ್‍ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಪಟ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳ ವುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ನಮಗೆ ore carrying roads ಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಡಿವಿಜನ್‍ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.........

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Municipal Administration).—May I request the leader of the opposition to show us the Courtesy of yielding for a minute ?

Sri S. SIVAPPA.—I am not yielding. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿವಿಜನ್‍ಗಳನ್ನು create ಮಾಡಿದರು ; ಶರಾವತಿ ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಎರಡು ಡಿವಿಜನ್‍ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Rehablitation ಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯೆ ಎಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಸ್ತೆ ಬೇಕೆಂದು ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕನೀತಿಯೇ ? ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ, ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, 48 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರೀಜನಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿಗಾಗಿ 21,15,100 ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. "This is a new item of expenditure which was not contemplated at the time of the preparation of the Budget Estimates for the current year etc" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 49ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ, ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ವರ ಬೇಸಿಕ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‍ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‍ಗೆ ನವಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು 1,72,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಯಾವ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು 1800 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಠದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆ ಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ 1,72,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದರೆ, ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದರೆ ? ಈಗ ಅರ್ಥಸಚಿವರು 4,57,42,905 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಬಜೆಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲೇ, ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹಟಾತ್ತನೆ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಾನಾಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಬಾಹಿರವಾಗಿದೆ. ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ತರಪೇತು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಚೀಣೀ ದುರಾಕ್ರಮಣನಡೆದಿದೆ, ಇದನ್ನೆದುರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆಂದು ಕರತಾಡನ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗೇ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಒಂದು ಬಾಬೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. 39 ನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್‍ಗೆ 50 ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಮೈನರ್ ನೀರಾವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಇದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು ; ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತರುಣ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ರೈತನಿಗೆ ತಲಪುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಂದುವೇಳೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟು ಬಡ ರೈತರ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದಲಾದರೂ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದರೂ ಕೆಲವಾರು ಜನಗಳು, ಹಣವಂತರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇ ಹೆದರಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಬಡವ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆಯದೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಗದೆ ಆತ ಮೋಸ ಹೋಗಬಾರದು.

(SRI S. SIVAPPA)

ಇನ್ನು ಫ್ಲಡ್ ರಿಲೀಫ್ ಗೋಸ್ಕರ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಂಜೂರಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದರೂ ಇನ್ನೂ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಸಾಲಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವುಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 1 ಲಕ್ಷ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೂ, ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಇತರ ಮಿತವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಿ ದೇಶ ಇಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಾಕತಕ್ಕ ಒಂದುದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮಸೂದೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ನೀತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನ ಜಾಗತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ದುಡ್ಡು ಬರಲಿ ಎಂಬ ಒಂದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಸುಮಾರು 2½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಶಾಸನವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಆ ಶಾಸನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, 1962-63ನೆಯ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈಗತಾನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಿವೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ, ಏನಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗತಾನೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿ ಎಂಬುದ ಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ನಾವೂ ಸಹ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಏನೇನು ಹೇಳಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

MR. SPEAKER.—There are many members who desire to participate in the debate. I would very much desire that Hon'ble Member is as brief as possible.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾರು ಈ ದೇಶ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಓಡಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಅದು ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಒಂದು ಜಾಣ್ಮೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ 99 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಫೆನ್ಸಿಗೆಂದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಂತಹದು ಡಿಫೆನ್ಸಿಗೆ ಎಂದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರವೆಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮಜಾಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಬಾಬಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದೇನನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಸಹ ಹೇಳಿದರು.

MR. SPEAKER.—(Addressing Sri C. J. Muckannappa) Is it that you do not want this Government to spend for the defence ?

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—I want them to support food production.

Mr. SPEAKER.—Is food production supporting defence as such ? Measures to support defence are something different.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—It will certainly help if you produce more. It will also certainly help if you give physical training to students. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. 93 ಲಕ್ಷ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಾವಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ. ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಏನು ಬಂತು. ಬರೀ ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ! ಅಂತಹ ಪ್ರಮೇಯ ಈಗ ಒದಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳ ಹಣ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಲಾಯಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರೂ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾರ್ಚ್‌ನೊಳಗೆ ಈಗ ಎಂಟೂವರೆ ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಬಟ್ಟೆ, ಗುಂಡಿ, ಷೂ, ಚಳ್ಣಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ಆಡಳಿತ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಹಣದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳುಹಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಪಡಿಸುವುದು ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅನ್‌ಫೋರ್‌ಸೀನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿ ಈಗ ಚೀಣೀಯರು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆನ್ನಬಹುದು. ಅಕಸ್ಮಾತಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಂಥ ಖರ್ಚು. ಅಂಥಾದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾದುದು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ನಿಕ್ಕರ್ ಬಟ್ಟೆ, ಪ್ಲೈಲಟ್ ಷೂ, ತಲೆಗೊಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಟೋಪಿ, ಹ್ಯಾಮರ್, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇವತ್ತು ಐದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರ ಜಾಣ್ಮೆ ಏನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಂತಹ ಜಾಣ್ಮೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಈಗ ಮಂಡಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ವೃಥಾ ಖರ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—(Addressing Sri Muckannappa) Do you want the Government to refuse the grant from the centre ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅದಲ್ಲ. ಈಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸರಿದೂಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇವತ್ತು ಮಾಡತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೋ ಅಂತಹುಗಳ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೇ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸುಗಮವಾದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಹೋಂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಾನು ವಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿತರಣೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಮ್ಯೂಜಿಯಂ ಕಟ್ಟದೇ ಹೋದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹವುಗಳು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಸಮಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I will now give you time for half an hour more to speak and resume after tea-time. The House will now rise to meet again at 3-30 P.M.

The House adjourned at Three of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair].

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವರು ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆರೆ ಬಹಳ ಇತ್ತು. 200 ಮೋಟಾರುಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕು, ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪೀಪಲ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೈನಿಂಗ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಎಂದಿದ್ದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಚಾಸಿಗಳು, ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಗೋಜಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 20ರಲ್ಲಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೋಸ್ಕರ ಐಟಂ ನಂಬರ್ 4ರಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ, ಐಟಂ ನಂಬರ್ 5ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಐಟಂ ನಂಬರ್ 6ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 50 ಸಾವಿರ, ಐಟಂ ನಂಬರ್ 8ರಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ, ಐಟಂ ನಂಬರ್ 9ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. Mechanisation of Fishing Crafts ಗೆ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನರಲ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಡಿಸ್‌ಕಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನವರು ತಮಗೆ ಅಡ್ವೈಜ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಡ್ವೈಜ್ ಮಾಡದೆಹೋದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯುದ್ಧ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಅನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥಾ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ ಫಿಷರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. Salt subsidy scheme ಮಾಡದೆಹೋದರೆ ಫಿಷರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲೂ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕೂಗಾಡಿದರು. ಬೆಸ್ತರು ಹೋಗಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ 'Fisheries Education and Training'ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವೊತ್ತು ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಸರಿಯಾದಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. "ಕಿವುಚಿಟ್ಟ ಮೂಗುಂಡ" ಅವನು ಇಟ್ಟಷ್ಟು, ಅವನು ಉಂಡಷ್ಟು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರ ಇನ್ನೂ ಯಾರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿವೆ. ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. 15 ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಈಗ ಇರುವುದು ಸರಿಯೋ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದಂಥಾ ಮತ್ತು ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಫಿಗರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಟ್ಯಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹತ್ತು ಆ ಕಡೆ, ಹತ್ತು ಈ ಕಡೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಅಕ್ಯುರೇಟ್ ಮಾಡುವುದು, ಸರಿದೂಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 20—30 ವರ್ಷ ಹಣಕಾಸಿನ ಖಾತೆ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ದೂರ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಡ್ಯೆರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂಗೆ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ 64 ಸಾವಿರದ 905 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. Sanction was accorded by Government, in G.O. No. AFD 63 VDD 62, dated 25th August 1962, for placing a firm order with the vulcan Trading Company, Bombay for supply of indigeneous equipment. ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾರಮಾಡಿ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಫಲ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಂದಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಡ್ಯೆರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಏನು ? ಇಂಡಿಜನಸ್ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕುಂದು ಇದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡರಿ ಮಿಲ್ಕ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಯು.ಎನ್.ಸಿ.ಐ.ಎಫ್. ನಿಂದ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟು ಮೆಷಿನರಿ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ಬೇಗ ಬಂತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೆಷಿನರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸ ಶುರುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಹಣ ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಡ್ಯೆರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ಯಾವುದು ಏನು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ

ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕು. ಇದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾರ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಈಗ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವಹಣ 72 ಲಕ್ಷದ 68 ಸಾವಿರದ 100 ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಐಟಂಗೂ ವಿವರಣೆ ಕೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಡೀಷನಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೆಸರು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನೀರಿಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ 72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗದಿರಲಿ ಎಂದು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೇ ನೀವು ಖುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು......

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಟೂರ್ ಹೊಗಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವೂ ಕೂಡ ಟೂರ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಯಾವಾಗಲೂ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬಂದು ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಂಥಾದ್ದು ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಇದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಯಮಾಡಿ ನೋಡಿ.

ಲೋಕಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿ.ಡಿ. ಮತ್ತು ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬ್ಲಾಕ್‌ಗೆ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅವರ ವಂಶ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇವತ್ತು 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಯಿತ್ತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, three ಟೈರ್ ಸಿಸ್ಟಂ, four ಟೈರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೇಳುತೇನೆ ಎಂದರೆ, ನೀವು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. cold storageನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಿನ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ, 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಿಲ್ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಯಾದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ 100 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ. 10 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಈ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡೋಣ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

Maintenance and Repairs ವಿಷಯ ಶ್ರೀಮಾರ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಪುನಃ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ create ಮಾಡುವುದು, ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಅಲೋಯನ್ಸು ಅದು ಇದು ಕೊಡುವುದು ಈಗಿನ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 39ರಲ್ಲಿ 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. Unforeseen expenditure in connection with maintenance of Law and order 1,75,000 Rupees. ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಇದು ! ಯಾವುದು ಇದು ? ದೇಶ ದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಒಂದು ಚಕಾರ ಕೂಡ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ? ಈ 1 ಲಕ್ಷ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಮ್ಯಾನಿಸ್ಟರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Expenditure in connection with civil defence 50,000 Rupees. ಇದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಏಕೆಂದರೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಬಂದು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ ಜನರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಗ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿ, ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು ಕೇಂದ್ರದವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ 50,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Grant-in-aid to Municipalities on account of D.A., Land Revenue and non-agricultural Assessment ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಏಕೆ ? ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಯಾರಿಗೂ ಡಿ.ಎ. ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಡಿ, ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ......

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಇದು arrears.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಂತು ಹೋಗಬೇಕು ಇವತ್ತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 14 ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿರುವುದು, ಫಂಡಮೆಂಟ್‌ಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೆ ಕುಠಾರ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಟಿ.ಎ., ಡಿ.ಎ., ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

When the country is facing a worst enemy, is it the way of exhibiting our patriotism ? True, the due share should

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

not be denied, but Government should think over hundred items before they make up their mind in this behalf.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—In an emergency we must keep the services contended.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—But that is not the way. We must first of all survive. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

43 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಾಮರಾಜಸಾಗರ ವಾಟರ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 3,80,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ ಇದು ಯಾವುದಕ್ಕೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೇಡಿಯೋ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ. "If he does not go back, we will throw him out," ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. If you want to throw the enemy out, what are your resources for doing so? Is it the way of mobilising the resources of the state? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಜನರು ನಿಮನ್ನು ದೇಶ ದ್ರೋಹಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಹಣ ಉಳಿಸಲು ಎಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ 46ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ 94,15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೊಸ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದು, ಕೆರೆ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಹಣ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಹೊಸ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಪಿಕಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ? ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಲದು, 46 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವುದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Capital outlay or forest ಎಂಬ ಬಾಬಿಗೆ 8,49,100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಎರಡು ಖಾತೆಗಳಿವೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಚೀಫ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಟರು, ಕನ್ಸರ್ವೇಟರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳೇಕೆ? 8,49,100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟದೇ ಹೋದರೆ ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಆಮೇಲೆ 54 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಬೇಡಿಕೆಯು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. 15,000 ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ, ಹೊಸ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ 93,60,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಈಗ ಕೇಳಿರುವ ಹಣವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಾವಿ ಪೂರೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರೈಸಲು ಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅರ್ಧತೆಗೆದಿರುವ ಬಾವಿಗಳು ಅನುಪಯೋಗವಾಗಿವೆ, ಅವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

49 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ 1,72,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನವಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕ್ರಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿ, ನವರಾತ್ರಿ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ, ಈ ದಿವಸ ಮಕ್ಕಳು ಚಾವಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಓದಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ವಶೀಲಿಬಾಜಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರೂ ಜತ್ತಿಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆಯೇ, ಸದುಪಯೋಗವಾಗುವುದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಈ ದಿವಸದ ಸಂದರ್ಭಹಾಗಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಜತ್ತಿಯವರು ಮುಂದೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ದುರ್ದಿನ, ಗಂಡಾಂತರ ದೂರವಾಗುವವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೆಲಸ, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಶೃಂಗಾರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ಅಡೀಷನಲ್ ಡೆಪ್ಯುಟೀ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Additional Deputy Commissioners ಬೇಡ. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? "ಮೂರ್ಖಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನು ನೂರ್ಕಾಲ ಹೇಳಿದರು, ಗೋರ್ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಮಳೆ ಹುಯ್ದರಾಕಲ್ಲು ನೀರ್ಕುಡಿಯಬಲ್ಲುದೇ ಸರ್ವಜ್ಞ" ಎಂಬುದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ...

4-00. P. M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸರ್ವಜ್ಞ ನೀವಾದರೆ ಮೂರ್ಖರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, 'ರಾಜಸ್ವಮಂತ್ರಿ' ಗಳೆಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member must withdraw that. He cannot call any section of this House as a group of fools.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—That was not at all my intention.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Intention is different.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—This is not what I have said. This is what Sarvajna has written.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You are also an Hon'ble Member of this House and it may apply to you also. That is why I say this should not be said of any member of this House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—All right, sir, I do not want to spend my time on that.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತರಬಹುದಾದುದು, ಆದರೆ ಈಗ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ, ಲೋಪವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧಕವಾದ ಕೆರೆಗಳು, ಬಾವಿಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri GANJI VEERAPPA (Harihar).—Sir, There are several supplementary demands on which very valuable suggestions have been offered. This being a national emergency, I wish to confine my remarks to offer some suggestions for economy in the various departments which I hope will be very useful for Government at this juncture.

With regard to the Revenue Department, the Hon'ble Minister for Revenue may consider whether there is sufficient work for the Tahsildars. Formerly the Tahsildars used to look after the collection work as well as N. E. S. work. In Maharashtra I am told there only one officer who looks after both collection work and also N. E. S. work. After the N. E. S. scheme is introduced, it is the B.D.O.'s who have become very important and powerful for development work and the Tahsildars are doing only collection work. As a measure of economy I suggest that the Government may think of having only one officer to look after both the work of the B.D.O. and also the Tahsildar.

There is also another suggestion which I have to make. If the Panchayat Secretaries who are to be newly appointed are appointed there will be two persons doing the same type of work because in the villages we have already the Village Level Workers who are also doing the same type of work. For the same of control, the Gram Sevaks or Village Level Workers will be under the control of the B.D.O.s and the Panchayat Secretaries will be under the control of the Tahsildars. Thus there is a duplication of work by two officers. My suggestion is that these functions can be combined in one officer and the Panchayat Secretary can also do the work of Gram Sevaks. If this is done there will be considerable saving to Government. I am told in Maharashtra the same practice is prevailing. That may be adopted here with advantage.

Then, as regards the preparation of seniority lists of officers there is a lot of confusion on account of which so many writ petitions have been filed in the High Court and the High Court has given reliefs in several cases. So I suggest that while fixing the seniority lists, it should be done with some rational basis without giving room for any writ petitions. I learn that in the Forest Department the posts are not equated properly. The D.F.O.s of old Mysore are equated with Sub-D.F.O.s of integrating areas who have never held charge of any district.

Sri B. D. JATTI.—The whole question was considered some time back and the matter was referred to the Government of India and the Appellate Advisory Body gave its opinion. On the opinion of the Appellate Advisory Body the Government of India decided, but the Government of Mysore has tried to bring to the notice of the Government

(SRI B. D. JATTI)

of India the difficulties pointed out by the concerned officers.

SRI GANJI VEERAPPA.—I am glad our Government have given very prompt attention to this question by bringing this point to the notice of the Government of India. Whatever opinion the Central Government give, we generally respect, but it is better that they also do not commit such simple mistakes.

SRI B. D. JATTI.—Under the States Reorganisation Act the decision given by the Government of India is final and it cannot be questioned in any court of law. The utmost we can do is to point out the difficulties to the Government of India and it is up to them to review their decision or not.

SRI GANJI VEERAPPA.—Our Government have brought this to the notice of the Central Government and it is for them to consider their dicision and see that such mistakes are rectified. We do not want our officers placed in very responsible position to be required to go to High Courts and Legislators with their personal problems which make us also in turn go to Ministers with their cases.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Please restrict your remarks to demands before the House.

SRI GANJI VEERAPPA.—I only submit that the Government should not give room for discontentment among the officers.

Then I come to the Department of Education and repeat the suggestion which I had made earlier. Much of the criticism of the Education Department from the other side and also from this side is on account of certain irregularities in the Government policies. The Directorate of Collegiate Education consists of one individual officer. I do not mean to cast any aspersion against that officer. The complaint is that things are not done properly. To avoid such a complaint, there is a suggestion made in the report of the Laxmanaswamy Mudaliar Committee which went into this question and gave a suggestion that an Advisory Committee should be constituted to advise the Director of Collegiate Education on these matters. The Hon'ble Minister was pleased to say in this House that this suggestion of this committee will be considered.

MR. DEPUTY SPEAKER.—It does not come under any of the supplementary demands.

SRI GANJI VEERAPPA.—I am speaking in general. Anyhow, I shall not elaborate the point. I only just wanted to bring this to the notice of Government to avoid such criticism in future.

Sir, I wish to make a suggestion with regard to the Mines and Geology Department, in getting more revenue to the State. I refer to Demand No. 16. With regard to areas that come under the forests, no licences or permits are issued for Mine-owners simply because some area comes within a Forest. As you know, this iron- ore is a dollar earning commodity and we must try to export more and more iron-ore.

SRI B. D. JATTI.—If the Hon'ble Member does not mind, it is better if he sticks on to the demand.

SRI GANJI VEERAPPA.—I am just coming to that. If you really mean to get more money ? I would like to make a suggestion. The forests will also develop even if the ore is removed. Simply because a particular thing comes within a Forest, this policy of refusing to issue minig licences to help the growth of forest ore, should not be encouraged. It must be removed in the interest of the Forest Department as well as the Mines Department and this policy should be liberalised to encourage people to export more and more iron ore. For the improvement of the roads we want more funds. I may suggest here that the Government may consider the issue of licences to Mine-owners to exploit mineral resources. I do not wish to refer once again to the policy of Prohibition.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Please restrict yourself to the Demands.

SRI GANJI VEERAPPA.—Sir, with regard to adulteration of food-stuffs and to prevent spurious drugs to come into the market, I find that Government have not taken any speedy measures. I wish the Government will take immediate measures to create a

Drug Control Department, an independent Department, and see that their activities are exploited] '

Sir, with regard to Minor Irrigation, more provision has been made. I only wish the Government take up these works more expeditiously and complete them.

With these observation, Sir I feel, that we can support the supplementary Estimates placed before us.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಷನಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು 20 ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 4 ಕೋಟಿ 57 ಲಕ್ಷದ 42 ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ವೋಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು 50 ಕೋಟಿ 1 ಲಕ್ಷದ 99 ಸಾವಿರದ ಎಂಟುನೂರ ಎಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಚಾರ್ಜ್ಡ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮತ್ತು ಅಡಿಷನಲ್ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಮೊದಲೇ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲವು ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣಾ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಏನು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ತಪ್ಪನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮಾಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇವು. ಇದು ತೀರಿಹೋದಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಏತಕ್ಕೆ ಸತ್ತ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟಂ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂಮಾಡಿ ನಾವು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ವಿನಂತಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ವಿನಂತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಾವು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರಲಿ, ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪೋಲೀಸು ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ 23ನೆಯ ಮನವಿ ಏನಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆದಾಗ M.S.R.P. ಪೋಲೀಸರು ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಲಾಟಿ ಛಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಜೈಲು ಕಸ್ಟಡಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಬಂದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಗುಂಡಾ ಜನರನ್ನು ಹಾಗೆ ಚಮರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗೂಂಡಾ ಜನರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಯಾರು ಪೋಲೀಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಗೂಂಡಾ ಜನರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸರು ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದರ ಔಚಿತ್ಯ ಏನೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

[Mr. Speaker in the Chair.]

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾಲದು ಮತ್ತೆ $2\frac{1}{2}$ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ರೈಡ್‌ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಹಳೆಯ ಬಾಕಿ ಇರುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ರೈಡ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಮಾತು ಆಗಿದೆ. ರೈಡ್‌ಮಾಡುವವರು ಯಾರು, ರೈಡ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಹಣ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ತಕ್ಸೀರು ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ಬೇಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಅವಾಂತರಗಳು ಅನ್ಯಾಯ, ನಿತ್ಯ ಸುಲಿಗೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಶಿಕಾರಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಫಾರ್ಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಈಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಮಾನ್ಯತೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಖಾತೆಗಳ ವಿಷಯವೂ ಬಂದಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—May I know what time you would require ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ 20 ಬೇಡಿಕೆಗಳಿವೆ ಒಂದೊಂದು ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ 10 ನಿಮಿಷದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ 200 ನಿಮಿಷ ಆಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—I am sorry I am unable to give you more time, ½ hours have been allotted for the debate, and if you take 10 minutes on every demand, for 20 demands, it would come to 200 minutes. I am unable to give you much time. The Business Advisory Report was adopted by the House to which you are a party.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member did not bring such a resolution. If the Hon'ble Member is proceeding on the basis of having 10 minutes for every Demand, then I will have to put a time limit.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಒಂದೊಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ 10-15 ನಿಮಿಷ ಆಗಬಹುದು. ಅವರೇಜ್ 10 ನಿಮಿಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—I am sorry the House does not seem to be agreeing. At the appointed time I will put the Demands to guillotine. I am apprising the House of the situation please try to be as brief as you can.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When it was felt necessary, the Chair used to extend the time with the consent of the House.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will kindly finish his speech by 4-45 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಡಿಕ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಳಗಡೆ ಇರುವ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಅವರು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಆಯಿತು. ಅಂಥಾ ವಕೀಲರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಸು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಾವು ಹಣ ಕೊಡುವ ಔಚಿತ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು "ನೋ" ಎಂದರೂ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್ ಪಾಸಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಸಮಯ ಮೀರಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಪರ್ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಬಾರ್ಡಿನೇಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿದೆ. ಅದರಿಂದ 712 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಛಾರ್ಜ್ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಚಾರ್ಜ್‌ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮರಾವ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತುಮಕೂರು ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್‌ಮಾಡಿತು ಅವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರು. ಕೋರ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆಮೇಲೆ 17ನೇ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ K. L. Shande ಅವರಿಗೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನವಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

4-30 P.M.

ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಾಂಜೀ ವೀರಪ್ಪನವರು ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಂಡ ತೆತ್ತುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ, ವರ್ಗಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏನೇನು ಸಲ್ಲಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೇಸುಗಳು ಇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ರಿಟ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ, ಪ್ರಮೋಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏನೊಂದು ಸೌಲಭ್ಯ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಆರೀತಿ ಮಾಡಲಾರದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸುಹಾಕುವುದು ಎಂದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಮೂಲರೂಪವಾದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಅದರ ಮೂಲಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂತ ಅನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ

ಜನರು ನೊಂದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಮೋಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸೇರಿದವರು ಅವರಿಗೆ 10ರಷ್ಟು ಮೇಲೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವೆ, ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಗರಣ ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಕೋರ್ಟು ಸರ್ಕಾರಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು 100ಕ್ಕೆ 90 ಸಲ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರಿ ಆಗಲೀ, ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲೀ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲೀ ಈರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ದಂಡ ತೆರುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹಣ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರೆಸ್ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಕೆಲವು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ 75,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಕೆಲಸ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್‌ನವರು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತೂ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕೋ ಈ ಜನಕ್ಕೆ; ಇವರು ಯಾವ ತರಹದ ಜನ ? ಇವರ ಜನ್ಮ ಯಾವುದು ; ಇವರು ಯಾವ ದೇಶದವರು ? ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ತೋಚುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅರಿತವರು, ಹರಕು ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುವವರು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಬರದಿದ್ದವರ ಗತಿ ಏನು ? ಬಹುಶಃ ಅವರು ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಸಲ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕೂಟ ಬೇಕೇ ಬೇಕೇ ಅದೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಬಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಇನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಬರಬೇಕು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಮೂರು ದಿವಸಕ್ಕಾದರೂ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತಡಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಗದಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆಪಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಳಗಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೋಪದೋಷ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೆಸ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ. ಯಾವ ಕಂಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟ್ ಆಗಿತ್ತು ; ಏಕೆ ಹಣ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು, ಯಾರು ಆರೀತಿ ಕೊಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏಕೆ ಅದು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ; ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ; ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ, ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲೀ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಏಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ? ಅವರಿಗೆ ಸತಾಯಿಸಿದರು, ಕೊಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು, ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಲಿಟಿಗೆಂಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಆತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ಸೋತರೆ, ಸರ್ಕಾರ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ 'ಲಾ' ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸೇವೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ತಪ್ಪುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ? ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಕೊಡುವಾಗ ತಪ್ಪುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ? ವರ್ಗಮಾಡುವಾಗ ತಪ್ಪುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ? ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು ? ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವಾಗ ನಿಮಗಾಗಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಾದಮಾಡುವ ವಕೀಲರೂ ಕೂಡ ಇರುವಾಗ ಇದು ಏಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಕಾರಣವೇನು ? ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀವು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈರೀತಿ ತಪ್ಪುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಆಗುತ್ತವೆ, ರಿಟ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈರೀತಿ ದಂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ವಿವರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ Special ore Roads circle ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. 5ಲಕ್ಷ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಅಗಲಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇವೆ, ಅರಸೀಕೆರೆಯಿಂದ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಛತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು, ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡಿಸಿದ್ದರು—ಆ ಮರಗಳು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಲಾರಿಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಈಗಿನ ರೈಲು ಮತ್ತು ಮೋಟಾರ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಅಗಲಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಈ ರೀತಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಿರನ್ನು ಈಗ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದಿರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈಗ ಅದಿರನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಬಹಳ ಖರ್ಚಿದೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ, ಬಂದರುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ ? ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೇ ? ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ದೊರೆಯುವ ಕಡೆಯೇ ಅದಿರನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ, ಅರೆದು ಲೋಹ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಳ್ಳಾರಿ, ಕೊಡಚಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ಕುಂಸಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಲೆ ಲಾರಿಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿವೆ. ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೂ ಲಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅದಿರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೊರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಸರಿಯೆ ಅಥವ ಇಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಾಂ ಡಿವಿಜನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು ; ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡೈರಿ ಫಾರಂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಹಣಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವಾಗ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡುವುದೋ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಖಚಿತವಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

47 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿ ನಾವು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಆಂದೋಳನ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಇವತ್ತಿಗೂ ಬಹಳ ಬಹಳ ಅನಿಶ್ಚಿತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟೆ ಏರುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾಲೋನಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಆಗಿರುವುತಿಲ್ಲ, ಯಾರು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬರೀ ಡಿವಿಜನ್ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬೇಗ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿದ್ದಾಗ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ–ಪಾಪ–ಅವರು ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

Mr. SPEAKER.—Sri M. C. Basappa may speak now.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಏಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಅವಸರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ನನಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

Mr. SPEAKER.—How many times am I to tell the Hon'ble Member ? I told him that he should definitely stop at 4-45 P. M. Since he did not stop, I have called upon another Hon'ble Member to speak.

Sri S. GOPALA GOWDA.—I have not received any call.

Mr. SPEAKER.—Am I to call upon every member every time ? The Hon'ble Member Sri M. C. Basappa will now speak.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗತ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಲು ಈಗಾಗಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ದಿನ 54ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಗಳು ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 46 ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ 94, 15, 000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯ

ಕ್ರಮ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆ ಒದಗಿಸಿ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯ ಎರಡು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಅನಗತ್ಯ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್ನನ್ನು ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಅದಿರನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ರಸ್ತೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಛೇಂಜ್ ಅಗತ್ಯ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗಾಂಜಿ ವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಿರನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದರಿಂದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಕೊರತೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ; ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅದಿರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಎರಡು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬಹುಶಃ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಮುಗಿದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅಭಾವ ನೀಗಬೇಕೆಂಬುದು; ಇನ್ನೊಂದು ಅದಿರಿನ ರಫ್ತು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಬಹುಶಃ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಸುಗಳು ನಡೆದು ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ನಿಲ್ಲಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಹೇಗಿರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಬೇರೆ ಸಲಹೆಗಳಿದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪನವರಿಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನೂ ಲೋಪದೋಷಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಸೇತುವೆಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಖರ್ಚುಗಳು ಬಹುಶಃ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಏನು ಹಣ ಪಡೆದರೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ. Appropriation Accounts 1960-61 ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಹೆಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಕೂಡ ಇದೇ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. "The Committee strongly feel that the instances of this type *viz.* obtaining unnecessary or excessive supplementary grant will weaken the control of the Legislature if it is asked to vote unnecessary demands."

ಹೀಗೆ, ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೂ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಪಡೆದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಣ ಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸಿಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆ 4,57,42,905 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವರು ಇದರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ವಾರ್ಷಿಕ ಬಜೆಟ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮೂಲ ಬೇಡಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟಿವೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮೊದಲು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದರು, ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಜೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ spill over worksಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಕೇಳಿದರೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ payment ಆಗಬೇಕಾದುದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಇವು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 43 ನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ:

"Provision of Rs. 2.15 lakhs is required to meet certain arrear payments which have come up for payment during the year. No provision was made in the current year's Budget in respect of this work"

ಎಂದಿದೆ. ಈ ಬಾಕಿ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ arrears ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಕಿ ಇರುವುದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಹೀಗೆ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದುದೇನಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂತಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ spilloverಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಈಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಡೆಪ್ಯುಟಿಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದೂ ಹೀಗೆ ಕಾಗಬೇಕು.

Sri B. D. JATTI.—Spilloverಗೆ ಬೇಕೆಂದು ತಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಳುವುದು, ಎಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇವತ್ತು ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾದರೂ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ಮಾಡುವಾಗ ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ಕೋಪ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಕೊಡದೆ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದುಉತ್ತಮವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 46. ಇದರಲ್ಲಿ 94 ಲಕ್ಷ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೈನರ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ನಿಗೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನುನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಡಿವಿಷನ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ.ಇಷ್ಟೊಂದು ಡಿಸ್‌ಪ್ಯಾರಿಟಿ ಏತಕ್ಕೆಇದೆಯೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇನಾದರೂ ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೋಸ್ಕರ ಕೇವಲ 1ಲಕ್ಷ 90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ 5 ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ 10 ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಏರುಪೇರು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಮಂಜೂರಾಗದೇ ಇರುವ ಅಂದಾಜು ಸುಮಾರು 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಪೆಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಟಾಫ್ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣವೇ ವೇಸ್ಟು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಸಬ್ ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸ್, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಏಕೆ? ಏನೋ ಒಂದು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ಜನಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಇದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಒಂದುವಾದವನ್ನು ಇಡಬಹುದು. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬರಬಾರದು. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿ ಹಂಚುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಲಿಫ್ಟ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ರೆಪ್ರಸೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರೆಸ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೂ ನನಗಂತೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆ, ಅಡ್ಡಿಆಂತಕಗಳೇನು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಭಾಷಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಲಿಫ್ಟ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯವಸಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ.ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್‌ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ

ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಮುಖೇನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಗಳುವಂತಹುಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೋವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳಸಬಾರದು. ಆದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕ್ರಿಟಿಸೈಜ್‌ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಮೈನರ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಒಂದು ಅರಿಕೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಆಗ list of pending works ಏನೇನು ಇದೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಈಗಾಗಲೆ ಅವಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳಿಗೆ 2–3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವರಿಗೆ payment ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಪ್ರಾವಿಷನ್ಸ್ ಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರಿ. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಗಳಾಗಿವೆ, ಯಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು, ಮುಂದಿನವರ್ಷ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಗೆಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರರು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನಾವ್ಯಶಕವಾದ ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—In the supplementary demands that have been placed before us, several items, I should say, do not deserve the approval of this House for the reasons that I am going to assign shortly.Of course, the Government is perfectly entitled to come by way of supplementary grants under the article of the Constitution, provided they fullfill all the conditions imposed therein. If the money already provided in the budget is insufficient they can come before this House with the supplementary demands definitely provided they are also justifiable, because there may be some items which Government could not foreseen at the time when they frame the annual statement.

Mr. SPEAKER.— This is the very basis of the supplementary demands.

Sri G. V. GOWDA.—It is said that "the Supplementary Statement now placed before the Legislature relates to the advances authorised from the Contingency Fund after the Supplementary Estimates, 1961-62 (Second Instalment) were placed before the Legislature during March 1962 and before the 31st March 1962." I may submit that under what category these would come. It is said after the Supplementary Estimates were approved by this House during 1961-62, some advances were authorised to be made from the Contingent Fund. For what purpose these advances were made we do not know. Under what category the F i n a n c e Minister would bring this ?

Mr. SPEAKER.—Can there be any advance from the Contingent Fund unless it is for a specific purpose ?

Sri G. V. GOWDA.—The purpose is not told. That is my objection. In the very first page Introductory Memorandum they say at para 3 "the advances authorised from the Contingency Fund."

Mr. SPEAKER.—They are detailed in the suceeding pages.

Sri G. V. GOWDA.—I do not see any item for which advances have been made for Contingent Fund after Supplementary Estimates for 1961-62 had been approved by this House. Sir, time and again several irregularities have been pointed out in the Audit Report and especially they have stated that unnecessary and excess Supplementary Grants are being obtained and without carefully examining whether they could spend that grant that has been voted by this House. All these things we have been seeing in the Audit Report year after year.

Year after year they have been saying in the Audit Report about these defects. The other day the Hon'ble Chief Minister was pleased to observe that all those defects that have been

(SRI G. V. GOWDA)

pointed out have been rectified. That is not a correct state of facts. The other day we have been given an audit report for 1959-60. There it is stated that irregularities have been increased appreciably. They say that unnecessary and injudicious appropriations have been made; that there is lot of savings in the plan expenditure ranging from 20 to 50 per cent and even out of the savings there was no proper surrendering to the Government. When they are not capable of spending, there should be surrendering.

MR. SPEAKER.—What do you mean by "Surrender"?

SRI G. V. GOWDA.—They would not intimate Government surrenders in time so that they may reappropriate it to some other Departments.

SRI B. D. JATTI.—Unless there is saving in some Department, where is the question of reappropriation?

MR. SPEAKER.—Intimation is sent that they will not be able to spend. It is not actual surrender. Surrender is merely notional.

SRI G. V. GOWDA.—There is in the Educational Department Rs. 30 lakhs saving. Should they not intimate the Government that there is a saving of so much amount so that the Government may reappropriate it for any other work? That is not being done. Even if they intimate, they intimate only 20 or 50 per cent of the savings. That we can see from the Audit Report. Sir, what is the amount asked now? The amount asked is Rs. 4.57 crores and Rs. 50 crores under charged item. We are already having a deficit of Rs. 3 crores and odd when the Finance Minister presented the Budget Estimates of 1962-63. There the revenue receipts are given in the financial statements. But here the Government intend to spend Rs. 4.57 crores under voted. What is the corresponding revenue receipts if at all there are any we have not been told. My submission is when they present Budget Estimates, they give revenue receipts as well as revenue expenditure. When they seek to spend Rs. 4 crores 57 lakhs, correspondingly they should have given revenue receipts. They have not given any detailed statement in respect of that. if they had given it, then we would have been able to appreciate the correct financial position of the State. Should I say that already there are Rs. 3½ crores deficit and adding to that Rs. 4.57 crores, it would be nearly Rs. 8 crores of deficit? Unless the Finance Minister says what is the corresponding revenue receipt as a result of spending these amounts, we will not be in a position to really assess or appreciate the financial position of the State.

SRI B. D. JATTI.—The Hon'ble Member may please look into the item about which he is referring. There are ways and means advances.

SRI G. V. GOWDA.—The very idea of resorting to and obtaining ways and means advances would not be a sound policy.

SRI B. D. JATTI.—May I know from the Hon'ble Member what is the sound policy to be followed, if that is not a sound policy?

SRI G. V. GOWDA.—We cannot say that unless we know clearly what is the financial position. In the budget estimates they give probable estimates of income and expenditure. They could also give here what would be the total deficit? Now, we are left in the lurch. Secondly why should they go to the extent of borrowing nearly Rs. 50 crores ways and means advances? They have got to pay interest for this as and when they borrow? This question of borrowing is resorted to from the Ways and Means Advances would arise only when money available in the Contingency Fund is exhausted. That means, we have not realised the monies due to the State and we have failed in augmenting the resources legally due to the State. So, the only course open to the Government in that contingency is to resort to the Ways and Means advances.

MR. SPEAKER.—It is said that to end of October 1962, Rs. 34.83 crores "Ways and Means Advances" were obtained from the Reserve Bank.

SRI G. V. GOWDA.—What was the need for obtaining Rs. 34.83 crores from the Reserve Bank? Would not

the Government get its quota from the Central Government so far as the plans are concerned? Would not the Government get the revenues from several Departments that are due to the Government? Has it become very necessary for the Government to obtain money amounting to Rs. 34.83 crores? If it is an amount of Rs. 2 crores or Rs. 3 crores or Rs. 5 crores, that would have been something.

Mr. SPEAKER.—According to the adjustments so far effected, the Ways and Means advances repaid amount to Rs. 31.28 crores. It is only rolling stock.

Sri B. D. JATTI.—Is it just like a running shop, completing the account and striking the balance and going home?

Sri G. V GOWDA.—Is it necessary to borrow Rs. 34.83 crores? They have not repaid it and so they have to pay interest. That means the Government have not had money. The Government did not take care to see that the revenue receipts are received in time. It is said that the total repayments to the end of the year may be of the order of Rs. 58 crores. They have provided Rs. 8 crores for the Ways and Means Advances. Now, it has gone up by Rs. 50 crores more. Now, let me invite the attention of this House to several items which I have already pointed out at the outset. It is said that Rs. 16 lakhs had to be paid because of arrear Bills. This fact was known even when 1962-63 budget was framed but they have not taken care to include the same. If we look to the observations made in the Audit Report, they have given several items where excessive supplementary demands have been placed and obtained without spending the original grant. When they have not been able to spend original grant allotted, they have sought by way of supplementary grants and excessive grants.

We see those things in the Audit Report. When they get the approval of the House for money, they should see that every pie is spent.

Mr. SPEAKER.—Are there any such instances...

Sri G. V. GOWDA.—Not here, Sir. On the basis of expenditure that the Government has incurred during the previous years, I am telling that it is likely that the same thing may happen in this case also. Several excessive grants are asked, and when they do not spend all the money asked for, where is the need for them to get the approval of this House for such vast sums?

So far as Prohibition is concerned. a heavy amount is asked for vehicles. I do not know which of the Police officers go for this purpose in taluks and districts. So far as I know in the taluk level, no police officer has been given a vehicle to go on prohibition raids. They have asked 2 50,000 for that purpose.

As my friend Mr. Gopala Gowda pointed out, there are several dues, as a result of claims. They have been decreed to be paid to various Government servants. Government knew that they have got to pay...

Mr. SPEAKER.—(Addressing G. V. Gowd) you as a lawyer, know that decree debts are charged and cannot even be debated.

Sri G. V. GOWDA.—True, Sir it cannot be voted down. My submission is would not Government have provided for these in the annual grants statement, at least made provision for the charged section to discharge liabilities? We cannot vote it down. But the Government could have included these in the Budget. In order not to show more deficit, these things have been brought here. If they had been included in the original Budget, there would have been a big deficit. That shows that they are not frank about things.

Then about this 75,000 rupees that has come up for sanction, I do not know what amount has been spent. If they are not able to spend by 31st March, Government will not reimburse.

Mr. SPEAKER.—That means we should spend immediately. Without sanction and seal; the Finance Minister cannot spend, and if he does so, he will be taken to task.

Sri G. V. GOWDA.—There are Contingency Funds. That could have been drawn. They say that even before 31st March they have given advance payments. In the same way they could

(SRI G.V. GOWDA)

have done and claimed re-imbursement from the Government of India. There are such cases.

Much more has been said about mechanisation of boats. And then, "a few more high schools have been sanctioned during the course of the current year at Udyawara, Yermal, Bada, etc." For that they require about two lakhs of rupees. Even last year. Government should have a scheme. They have got a scheme under the Third Five Year Plan to open so many schools Then, what is the need for giving permission subsequently. Suppose a hundred schools have to be opened, why should they give permission for opening two high schools even after permission to open has expired? The D. P. I. has stated that applications for high schools received before 31st March would be considered for giving permission But applications received in June and July have been considered and permission granted. It only speaks that they are not respecting their own scheme under the Plan.

MR. SPEAKER.—This is a case of upgrading.

SRI G. V. GOWDA.—Even in the case of upgrading of high schools, they have a scheme. All of them have been included in the Budget Estimates. Later on account of pressure, they have given permission, for which this House cannot approve so far as that item is concerned. It has been clearly stated by the Hon'ble Minister for Education that Government grants will not be given to High Schools which were opened as far back as 1-6-62 and I request the Government to stick to that statement. If that is so there is no need to sanction these two lakhs of rupees.

In Demand No. 24, Item No. 2, it is stated "In view of the above decision, working funds were required to be placed at the disposal of the Emporium for carrying on the day-to-day transactions as a Government Commercial undertaking." It has been said that a lakh of rupees is being made every month. Let them give us the reports of the working of that institution, as to how much Government is going to invest, what is the percentage of profit earned, etc. They say that it gives corresponding receipts. What is the revenue receipts we would have?. As regards the Chamarajendra Technical Institute, they expect revenue receipts, but how much is not mentioned.

In respect of other items, several of my friends have made observations bringing home the fact that either the Government could have foreseen the necessity or they could have deferred bringing the same and include the same in the next financial statement. When we are unable to spend money voted down for several particular works, I am respectfully submitting—is there any justification for asking additional sums to spend for some other items? That is a point for consideration.

Under Demand No. 43, it is stated that a "provision of Rs. 2.15 lakhs is required to meet certain arrear payments which have come for payment during the year. No provision was made in the current year's Budget in respect of the work." What prevented the Government from providing this in the Budget itself? If the Government could have done that, article 205 would have come to their rescue. Only under two conditions could Government have brought such a supplementary Budget under article 205 and got the sanction of the House.

Under Demand No. 44, they want 24 lakhs of rupees to contribute to the share capital of large-sized and small primary co-operative societies. They say a decision has been taken on 31st March 1962 approving contribution to the share capital of 64 large sizied co-operative societies and 297 small primary agricultural credit societies. It is not known whether we could say that the Government has taken a decision to contribute to help those societies by contributing towards share capital. Suggestions have been made by Hon'ble Members all these years that such societies should be helped. It is a good thing that Government has taken a decision, but I request the Government to see that all co-operatives societies small scale and village societies—are

helped to build up resources by allotting a share capital to them, and let it not be for a particular society or region. There are thousands and thousands of societies and Government think of helping only 297 such societies.

Under Demand No. 43, it is stated that "a provision of Rs. 2-15 lakhs is required to meet certain arrear payments which have come for payment during the year. No provision was made in the current year's Budget in respect of the work." What prevented the Government from providing this in the Budget itself? If the Government could have done that, article 205 would have come to their rescue. Only article 205, Government could have got sanction of the House.

Under Demand No. 44, they want 24 lakhs of rupees to contribute to the share capital of primary societies.

5-30 P.M.

Much has been said by my friends in respect of Demand No. 49. I do not know whether this Basic Teachers' Training Institution for Women has been permitted to be opened by this management. It is not known whether it is in existence. It is not the policy of the Government to give permission for starting any educational institution, and later on consider the question of giving grant for building or equipment. I am therefore questioning the soundness of the decision taken by Government in this behalf. In the interest of women's education and their training, it is desirable that Government should open institutions for training women teachers, because I am told that the Government of India is giving cent percent grant for this purpose. But why should any private body be allowed to open such an institution and especially an institution for the training of women teachers? It is a bad decision; and it has been decided to pay the grant on 30th March 1962. No harm would have resulted if the Government had given first permission to start it and then the Management had started it; and after considering whether the institution is managed well, Government could have thought of giving this grant. Without doing that, they have sanctioned the grant. And what is the percentage of grant that is contemplated, I do not know. It is specifically laid down that the management should contribute 50% of the building cost, and the Government will decide to contribute 50% of it only if it is satisfied that the conditions are fulfilled and that the institution is working well. The Management must deposit 50% of the building cost; plans and estimates should be submitted for the scrutiny of Government and so many other formalities have to be gone through. Without doing all that, the Government has sanctioned this building grant to this management for the purchase of Navajothi Studio buildings and this is ridiculous and against the very principles of the grant-in-aid Rules and against all the formalities that the Government have to follow. I do not know why an exception is made in this case. Would they follow she same procedure in respect of other managements. There are some very good managements which manage their institutions very efficiently in South Kanara. Even then, they have to satisfy certain conditions before the grant is given. When that is the case, what is the meaning in Government taking a decision to pay the building grant in this case? There is no rule which says that Government can purchase a building and give it to an institution. Therefore, I am opposing this Demand. Let the Finance Minister consider this question seriously and see whether it would be consistent with the policy of Government which has been followed since so many years past and also with the Grant-in-aid Rules. I am posted with some information so far as this management is concerned. There are some managements which the Government do not supervise properly, with the result the resultis hardly good. In 1961, in a Chamarajnagr institution, 136 students appeared for P.U.C. but none of them have passed. What is the use of encouraging such managements. In a Basic Training School now existing, the persons who are getting training have got to teach for 20 days in a month,

(SRI G. V. GOWDA)

but they are teaching only for 4 days in a month. They are doing all these things with an ulterior motive. Government should see whether these institutions are managed properly and in the interest of education and then only they should make up their mind to encourage them. Therefore, at least in future let the Government give us a clear picture of the finances of the State; let them not keep the members of the House in darkness. I request the Finance Minister to rise to the occasion and see that everything is placed before the members of this House, and we hope that the money which has been asked for will be spent for the purpose for which it is asked. With these remarks, I submit that many of the items under these Supplementary Demands do not really deserve the approval of this House.

Mr. SPEAKER.—To day the members who want to participate in the debate will take part till 6-30 P. M. and the Minister will reply tomorrow.

†Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, the Hon'ble the Finance Minister in his budget speech on page 9 has given us a picture that the budget for the current year would be deficit by Rs. 3,22,63,000. On page 13 he has given the Ways and Means position and on page 14 he has given the total deficit. On this basis, the year is expected to close with a minus cash balance of Rs. 6,88,12,000 which has to be covered by Ways and Means temporarily and is to be adjusted later on from the additional taxation measures. The Finance Minister and the Government were expecting to meet these deficits by imposing new taxes. How many taxation proposals have come up before the House since the budget was passed and what has been realised from those measures? That is really very importtant for us to know. Government have prepared the taxation Bills; some of them have been introduced here and most of them have been published in the Gazette, but I fail to understand why those Bills were not brought before the House immediately they were prepared and also in the beginning of the present Session and got passed. We are incurring very heavy expenditure and very heavy debts and it has become practically impossible for us to repay the debts unless we increase the taxes. But it appears that in the ruling Party itself there is something going on which is coming in the way of increasing our resources. I do not know what it is. Frankly speaking, we should be very fair in these matters.

Mr. SPEAKER.—Can I take it that you support all the taxation measures?

Sri V. S. PATIL.—We must pass all those measures. Otherwise it will not be possible for Government to meet both ends. Every day we are running into debts. What is the use of borrowing fresh debts and then paying it off? That is not the way we are expected to govern the country. We have to find out some means of repaying the debts, at least the interest on the debts. In this book I find a demand on page 38. It is a demand without a number. For all the other demands a number has been given, but for this demand no number has been given. I do not know why. Unless the demand has got a number, I do not know why it should be brought before us. From this particular demand I find that we have taken a ways and means advance from the Reserve Bank to the tune of Rs. 50 crores and we will have to reimburse it. These are advances from the bank for paying off certain debt heads. If these kinds of debts are mounting up, I do not know where we will land ourselves.

Sri B. D. JATTI.—For the information of the member I may say that this demand for ways and means advances is charged and hence there is no demand number given.

Sri V. S. PATIL.—Whether it is charged or not, we must know the financial position of the State. I am not asking in that light and I am not asking for a vote on this demand because it is a charged item. All the same this demand could have been given a number.

Sri B. D. JATTI.—The number cannot be given. We only wanted to

place the entire picture before the House to know the exact position.

Sri V. S. PATIL.—I refer the Minister to Demand No. 14. There are several charged items and yet a number is given to the demand. There are several such demands containing charged items. The Government are expecting from us an amount of Rs. 4,57,42,000 and I do not know from where this amout is to be found and that is why I Want to know whether from the new taxation measures any amount has been realised by Government. I do not know why Government is feeling shy to bring all these measures before the House and get them passed.

Then I find that as per court's orders in many cases amounts have to be paid. Such cases are to be found from pages 3, 4, 6, 7, 8, 16 and 17. These are charged items and there is no question of vote on them. When so many cases were filed against Government, I should like to ask whether Government has taken any steps to see whether the officers concerned have acted *bona fide* in these matters or not. When the courts have decided against the Government, is it not the duty of the Government to scrutinise whether those actions could have been compromised when notices were given. I should like to know why Government is lagging behind so far as court decrees are concerned and why Government forced their servants or the contractors to go to courts when their claims were just and proper. Government cannot say now that the claims were not just because courts have heared the matter and decided the justness of their demands. I have several times pointed out to Government that when a case is decided against Government, Government must scrutinise the matter and see whether there was any fault on the part of their officers in deciding the case and if any such fault is found then they must be punished for their negligence.

Then I refer to demand No. 39, item No. 6, creation of the post of Director of Civil Defence in senior I.A.S. Scale with certain staff. When the emergency is of such a great magnitude in our country, I do not know whether one single officer for Civil Defence will be sufficient or not. I should like to know from Government the measures which they are proposing for civil defence and whether a detailed scheme has been prepared for cities like Bangalore and Belgaum because these are the military centres. What is Government going to do for the protection of civilian life and what measures it is going to take. All these details must be published and made known to the people concerned.

I submit, Sir, that the amount of Rs.50,000 is practically nothing so far as Civil Defence is concerned. It is well-known that we cannot rely upon the Chinese withdrawal and as our Prime Minister has stated several times that the war may continue for several years, it is necessary, in the interest of our country, to see that Civil Defence is properly organised in the whole of the State. As such, this paltry sum which is shown in this supplementary budget is not adequate and proper steps must be taken for Civil Defence.

Demand No.13—Item No. 2 "The Budget provision of Rs.6.00 lakhs under the head for the current year is found to be inadequate in view of heavy use of vihicles on account of prohibition raids, etc.," has been fully discussed. I do not approve of this. I think the Opposition is practically one on this point and a majority of the Congress Members also are of the view that this Prohibition must be scrapped out, by which all these heavy use of vehicles on account of prohibition raids will go away. In fact Sir, these vihicles are used not for Prohibition as such, but of course they are used to collect illicit liquor and to find out the persons who sell them. It is well-known that it is not destroying and we are curbing our own Police force and we are forcing our people to take poison in this illicit distillation. To avoid all this, we should scrap Prohibition as early as possible.

With these few words, I sit down.

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Sir, the first thing is about the decrees which are being obtained continuously from the Courts against

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

the Government. Recently, I had an opportunity to hear about these decrees especially in the Public Works Department. In Gulbarga Courts, I think, two or three decrees have been passed against the Government for thousands of Rupees and the Pleaders were saying that if individual officers had taken the pains to pay the amounts then the Contractors would have accepted lesser amounts. But the cases are pending since a long time and nobody takes the responsibility of settling those cases. As a result they go to the Court and the costs have to be paid and it tells on the resources of the Government. Why should not the officers take the trouble of settling these amounts for a long time? I think, Sir, Government should take care to settle the matters and ask the officers to take the responsibility and settle the matters quickly, especially the cases which are pending in the Public Works Department. The officers think that if they pay the amount there will be something fishy and the officers will hold themselves responsible. That is the attitude they are taking. If officers are not going to take this responsibility, then who else will take? I think, we would have saved much money if we had decided the Public Works Department cases in time. I think for the payment of decreetal amounts we should not come every time with the Supplementary Demands because the Courts have given the decrees. Let us provide some lumpsum amount by taking average of decrees which have been passed for three years. I think it is a charged item every time and we have a right to discuss and offer ouro pinion. Therefore, take the average of the expenditure which has to be made for decreetal charges and keep it and if there is any deficit then come with the Supplementary Demands. We give so many suggestions to the Government and I do not think they will accept it.

Again, Sir, about the notice which are supplied in the explanatory notes, they are very defective. I say, they do not reflect the true state of affairs. I heard Sri G. V. Gowda, our Hon'ble friend, who was passing some remarks about the starting of a Training College for Women in Mysore. I know that the College was started two or three years ago in 1960, and it was a scheme in the Third Five Year Plan. The Government of India, to encourage private effort, gave this hint that out of 21 Colleges to be started, three or four may be granted to the private institutions and as a result, one College for Women was started in Mandya and another was started in Mysore. So for as I know, the whole non-recurring grant is given by the Government of India. Hundred per cent is given by them and that amount is going to be reimbursed and the note does not say a single word about it. All that money has to be rooted from the State Government and this House has to grant it-but the money comes from the Government of India planned budget. There, fore, a question was asked whether the private institution has given 50 per cent of the grant or not. When the Government of India is giving hundred per cent grant why private institution should come forward and give a share? Therefore, the explanatory note should provide all the clues to the answer and it must say that the whole hundred per cent grant will be reimbursed by the Government of India. There is nothing like that in the note and thereby much of the time of the House will be spent in raising objections.

MR. SPEAKER.—Would not the Government Order show that it is a public document?

SRI B. D. JATTI.—Not only there are Government Orders, but these schemes have been discussed once, twice, thrice and several times. We presume that the Hon'ble Members know it. If they say "we do not know", we will have to give explanations.

SRI ANNA RAO GANAMUKHI.—In the case of other things you have said that reimbursement is made by the Central Government, but here you have not said anything.

SRI B. D. JATTI.—The Hon'ble Member himself is replying on behalf of the Government. That means all

Hon'ble Members know as he knows. What is wrong in that?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I know that because I have dealt with the case. How can you expect other members to know all these details? I do not say detailed information should be given, but atleast some information should be given so that members may not start with other surmises.

6-00 P.M.

Sir, so far as ways and means funds are concerned, because the tempo of expenditure is very high during the plan period and the spill-over schemes have come from Second Plan to Third Plan, the Government have to incur much expenditure and therefore they had to take loans from the Reserve Bank. But now, Sir, we have passed so many taxation measures and the other taxation measures are also likely to come before the House and as a result of those measures, I think the Government finances ought to be augmented. Therefore, I think this limit of Rs. 50 crores is unwarranted because even with the deficit we could draw only Rs. 34 crores. Now the limit has been raised to Rs. 50 crores. I do not know whether this amount would be actually required or as a safe-guard this limit has been prescribed. At any rate, I think this Rs.50 crores seems to be on the high side. We have to incur some interest also if we borrow more money from the ways and means advances. I think our finances are not sound. No doubt so many other States also draw heavily on the Reserve Bank. Our Finance Ministers are declaring that our finances are very sound and our credit is very sound in the market; if your credit is so sound, why do you have this Rs.50 crores although it has to be repaid? It reflects that the financial position is not so sound. Therefore, I think Rs.50 crores is on the high side. If they have stated it as a limit, then it is all-right; let them not draw so much amount.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ (ಹೆಬ್ಬೂರು).–ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವನ್ನಂತೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಏನುಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಮನವನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 13ರಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ 5,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಯಾವರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಸುಮಾರು 17-18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕಂಥ ವೀವಿಂಗ್ ಮೆಷಿನರಿ, 1949ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಐಡ್ಲ್ ಆಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದು ರಿಪೇರಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—(Addressing Sri K. Lakkappa) You may deal with it under the Appropriation accounts. You will have a full debate on that later. Let us finish the present discussions.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಸಿದ್ದರೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಈಗ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ರೈಡ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಾಹನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ತಂದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಫಲಿತಾಂಶವೂ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಿ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇದನ್ನು ತರದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಭಾವಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗೂ ಕಡೆ ಅನೇಕರು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಕೂಡ ಯಾರು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಯಾರು ಜಿರಾಯಿತಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಲವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಿರಾಯಿತಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ,

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ)

ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಹಸ್ತ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಆಡಳಿತದ ನೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಡೈರಿಫಾರಮ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಪಾರವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನುವುದು, ಟ್ರಾವಂಕೂರು ಕೊಚ್ಚಿನ್‌ನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಸಿಂದಿ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಕುಡಿಯ ಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕೆನ್ನೆ ದಪ್ಪಗಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಬರೀ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೊಂದೇ ಹೊರತು, ಅವರು ಒಂದು ಡೈರಿಫಾರಮ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು, ನಾನು ಒಂದು ಡೈರಿಫಾರಮ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಹೀಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡೈರಿ ಫಾರಮ್ ಅನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಡೈರಿಫಾರಮ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಮೈನರ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ಲಡ್‌ಡ್ಯಾಮೇಜುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಫ್ಲಡ್ ಡ್ಯಾಮೇಜಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, P. W. D. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಫ್ಲಡ್‌ಡ್ಯಾಮೇಜಸ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಈಗ ಫ್ಲಡ್‌ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಫ್ಲಡ್ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.-ತಾವು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷ. ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು, ಜಂಬಂಡಿಗೆ ಎರಡುಲಕ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ, ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದುಲಕ್ಷ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಗರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಹರಡಿದೆ. ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ, ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ದುರ್‌ವ್ಯಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೇಮಕಗಳು ಬಹಳ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂ. 17 ರಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಶಾಮರಾವ್ ಎನ್ನುವವರು 380ರೂಪಾಯಿ ಡ್ಯಾಮೇಜಸ್‌ಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಅನೇಕ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

Ore carrying roads ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುದಾರನಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈಗ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri SANJEEVANATH AIKALA (Suratkal).—Mr. Speaker, Sir, first of all, I wish to suggest that the time allotted for this discussion is quite insufficient. We require at least two days. It is as important. ....

Mr. SPEAKER.—I have already informed the Hon'ble Members of the resolution of the Bussiness Advisory Committee, which the House has accepted.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—For the future guidance of the Business Advisory Committee ....

Mr. SPEAKER.—But not at this time; you may suggest it elsewhere.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—The Government of Mysore is synonymous with the word economy in words and wasteful expenditure in tactics. I would like first of all to give one example to show how the Government is *sqwander mania.* Take for instance allettingof houses for Hon'ble Ministers. I want to impress on the members of this House one glaring instance of how a house which was accommodating three or four offices, nearly 200 members working therein, has been allotted to a Minister, shifting the offices to another building paying a rent of Rs. 1,200 per month, another portion of the offices being shifted to the Mysore Government Insurance Department corridors, and another portion shifted to some other place. I refer to the "Park House". I do not know how the blessed Minister is there. I do not know how the Finance Minister, who himself stays in a small house, permitted another colleague of his to stay in that House, for which Government is incurring additional expenditure to the tune of Rs. 1,500 per month. It has caused so much of inconvenience to several members working in that House. Further, a shed which was constructed at a cost of Rs. 75,000 by the Social Welfare Department is now lying idle and occupied by rats. This is one of the examples I am having before me. I hear there are similar houses allotted to other Hon'ble Ministers and Deputy Ministers. This 'Park House' could have easily accommodated all the Deputy Ministers and they could have lived in a commune because it is so big and so many different houses are there. Such a house has been occupied by one single minister causing so much of expenditure apart from inconvenience. That is one point. I want to impress before coming to the subject proper.

[*Interruptions.*]

I am subject to be corrected by Hon'ble Members. If any of the Hon'ble Members have any point to correct me, I am amenable to it.

Without any introductory remark, I would straightaway suggest the csrapping of prohibition. That is the one thing which has weakened our resources. It has created so much of immorality in the country that we are day by day losing our strength. If we go to the countryside, we find that men who should have been occupied by doing good works are now suffering from T.B., Cancer and so many other diseases, and are unable to do any useful work. With all the forces at my command, I request the Government to scrap prohibition in toto immediately now and here itself. If we permit our soldiers to get warmth, why not we allow poor people in the poor villages to get this drink, this sweet toddy full of warmth, which will also be a part of their food? When drink was permitted, there was no need for these drunkards for taking so much of food as they are taking today. It has some food value. As an economy measure, we have to scrap prohibition immediately.

There are several points which I wanted to raise, but at the fag end of the day, when the House is empty, I do not know which of the matters to debate upon I will go to Demand No.17. There, a token grant of Rs. 100/ has been asked for by the Minister for Education, regarding the Regional Engineering College, Mangalore, for land acquisition and other purposes. Here I see a *squandei mania.* A sum of four lakhs was granted, and another "sum of Rs. 4'00 lakhs has been advanced from the Contingency Fund in G.O. No. FD 27 BCF 62, dated 20th August 1962, and an equivalent amount is required for repayment to be made to that fund. The amount, *viz.*, Rs. 4.00 lakhs can be found by reappropriation. That means, I take it, that a sum of Rs. 8 lakhs is to be spent over this.

Mr. SPEAKER.—It is bad mathemitics. A sum of four lakhs has been drawn from the Contingency fund and it is going to be repaid.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—It is only a token grant and the Minister is verily permitted to spend as he likes.

Mr. SPEAKER.—It is on account of being a token grant, it has come here.

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—I wish to refer to the Regional Engineering College, which has been allotted a land of 212 acres belonging to the Government. There is already another 100 acres of dry land which could be acquired by the Government for this purpose. Over and above, there is a proposal to acquire nearly 120 acres of first, second and third classes of land with beautiful coconut garden and so many beautiful houses.

That is out of certain animosity with certain groups in that particular area that this proposal was made, and Government wants to acquire 120 acres of beautiful paddy-yielding lands. They may pay compensation; that is another matter. A lot of representation has been made; yet, Government persisted in acquiring it. The Ruling Party wanted to favour certain sections of the people there. I request the Hon'ble the Finance Minister to be very careful, and he should inspect those places and see whether they are required for the Regional Engineering College.

About decrees against Government, a number of Hon'ble Members have spoken. It is very bad to see so many decrees going against the Government. That shows how inefficient Government is, and how they are not correctly interpreting the laws, or how some of the concerned officers are not taking matters seriously.

About the Arts and Crafts Emporium, Government intend to make this a commercial undertaking. I am a lover of arts and crafts. I am visiting such institutions not only here but every where; for example, in Mysore, Mangalore, etc. I am seeing that there are so many saleswomen mostly lip-sticked. I do not know what is the purpose in having so many of them, while in private shops there are hardly one or two of them. Of course, with sweet words they ask, "What do you want, Sir ?". There is absolutely no justification for having so many of them. This is the case in the Khadi Emporium also. In every corner they are simply sitting quiet and chit-chatting. A great deal of economy can be effected by reducing the number of these saleswomen in these Emporia.

As regards the Public Works Department using the same words I used during the budget dicussion, I might say that it is a public wasting Department Sir, I am coming to Bangalore from Mangalore *via* Hassan and I am seeing works pending for months together. I do not see any progress in the works. Whereas they are saying here that somany Divisions have been added, I find that actually the work is practically at a standstill in most of the places. The number of Divisions has increased, so many officers have been appointed and the expenditure is increasing out of all proportion. The Public Works Minister must clear the Agean Stable in order to promote efficiency and it is his duty to see that the number of officers is reduced as much as possible.

Then, a Demand of Rs. 11 lakhs has been asked for under Forest. I do not see any work being carried on especially in South Kanara District which is one of the districts where nearly one-fourth of the area is under forest. I do not find any soil conservation work going on. So, why should such a huge sum be asked for ? Anyhow, it is a matter for the Hon'ble Finance Minister to reply what work has been done in this connection.

Then, as regards the Training Institute with an attached Hostel at Mysore, I submit that every now and then officers are sent for training. A B.D.O. is sent to Coimbatore for training; some Development Officer is sent to Dehradun for training and so on and so forth. My suggestion is not that an officer should not be trained.

SRI B. D. JATTI.—Do you mean to say that they should be block-headed.

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—I do not say that training is not required, but some of the training is absolutely useless. I myself underwent training in one of the Reorientation Training Courses as a member of the Block Development Board. I think that those 10 days were useless. I think similar training was given to the officers also. I do not know what extra training is given to them. I think it is better to give training to the top men in the

administration. They require orientation and re-orientation.

6-30 P.M.

As regards Capital Outlay on Irrigation, this is one of the useful works which the Government has done, and the amount allotted is quite reasonable. In this connection, I want to refer to the Package Programme. This is one of the programmes which will help food production. Unfortunately, the Government has shown so much favouritism and they have made a bad choice with result that the result is not so encouraging as in Tanjore in Madras or in Andhra Pradesh. They could have selected a suitable place which fulfils the conditions necessary for starting such a programme. But unfortunately, a commercial-crop growing area was selected for this purpose. I suggest they should have selected either South Kanara or North Kanara on the western coast. There is ample scope for this programme there and there this programme could have been worked with great success. Now, there is a proposal from the Central Government to introduce this programme in two or three more districts. I suggest that the Agriculture Minister and the Finance Minister should introduce this programme in the South Kanara District from next year onwards.

Under the project for salt water prevention I find that only one scheme was taken up. In South Kanara District there are several such schemes awaiting sanction, but I find that only one work has been included for execution. Prevention of salt water is very important in this district. This is the one district which has got the largest number of acres under paddy cultivation in Mysore State. All the other Districts of Mysore State can rely upon this district of South Kanara for paddy and so I request that immediate attention should be paid for prevention of salt water damage in this district.

Sir, I had so many items to deal with, but since the time is up I am not able to deal with them.

With these words, I conclude.

MR. SPEAKER.—The House now adjourns and will reassemble at 8-30 A.M. tomorrow.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 8th December 1962.

WD 8849—GPB—900—2-8-63.